

انفجار تروریستی کرمان

مالک اشتری دیگر معروف به سردار دل ها، با نگاه هایی به تیزی شمشیر ذوالفقار، با قدم هایی به استواری سرو، یعنی سردار سپهبد حاج قاسم سلیمانی. نامی که بر سر در قلب ما طلاکوب شده و عامل ترس سیاهدلان روزگار است

شهید سلیمانی از قبیله کربلا و از تبار عاشورا بود که نتوانست ظلم و ستم را تاب بیاورد. مردی از تبار بدر و حنین و تبوک و خندق که چون مولا علی (ع) در سحرگاهی تاریک به دست مارهای زخمی از دست اسلام به درجه رفیع شهادت رسید

سال هاست که از پرواز ملکوتی این مرد بزرگوار به سوی بهشت خداوند می گذرد

اما مردم غیور ایران از کوچک و بزرگ برای نشان دادن ارادت خود نسبت این مرد با عزت در گلزار شهدای کرمان حضور یافتند تا با امام زمان و سرباز گرانقدر امام عهد ببنند تا زمانی که بانگ لا اله الا الله، و محمد رسول الله، بر تمام جهان، طنین بیفکند، دست از مبارزه با ظلم و ستم برندارند

این عهدی بود که به فضل خداوند بر جان و زبان آنان جاری شد

سخن از فرزندان ایران است که افتخار سربازی برای امام زمان (عج) دارند و گمنام و بی نام و نشان برای حفظ سرزمین و آرمان ها تمام قد در مقابل زورگویان و توطئه چینان ایستاده اند و برای رسیدن به اوچ قله های ارزش یعنی شهادت لحظه شماری می کنند.

آری ایران عزیز را فرزندانی است که افتخارشان شهادت و الگویشان سیدالشها (ع) است و به عنوان پرچمداران مهدی موعود(عج) برای آرامش و رساندن ایران و ایرانی به کمال واقعی سر از پا نمی شناسند و به ردای گمنامی تکیه زده اند که مبادا دشمن پلید آسیبی به مردم و دستاوردهایشان برساند.

وقتش رسید وقت شهادت! وقت به حق پیوستن آرزوی مردمان

کودکان، در دنیای رنگین خود با خود در سر
می پرورانند که در آینده به لشکر امام زمان عجل الله عليه
والله وسلم می پیوند و همانند حاج قاسم سربازی بی همتا
برای امام خود شوند

آری سخن از فرزندان ایران است که افتخار سربازی
برای امام زمان (عج) دارند و گمنام و بی نام و نشان
برای حفظ سرزمین و آرمان ها تمام قد در مقابل
зорگویان و توطئه چینان ایستاده اند و برای رسیدن به
اوج قله های ارزش یعنی شهادت لحظه شماری می کنند.

در همان لحظه صدایی به گوش رسید صدایی از ژرفای
آسمان!

در همان لحظه کودکان و بزرگان به سوی بهشت بال
پرواز خود را گشودند

گویی که امام‌مان آنها را با وساطت حاج قاسم به سوی
بهشت طلبیده!

ناگهان آن هجوم خروشان تبدیل شد به جویباری از خون
خون کسانی که افتخارشان شهادت و الگویشان سیدالشہدا
(ع) است و به عنوان پرچمداران مهدی موعود(عج) برای
آرامش و رساندن ایران و ایرانی به کمال واقعی سر از پا
نمی شناسند

آرامشی که سراسر آرامگاه را فرا گرفته بود

چن ثانیه بعد از بین رفت و صدای ناله و شیون مرد و ها
زن ها و بچه های کوچک گلزار را فرا گرفت

مادران و پدران کودکان دلبند خود را در آغوش گرفته
بودند و خود را سپری برای آنان قرار دادند

دشمن تیر هایی را به سوی کودکان و بزرگان رها نمود
آن تیر ها تنها به آنها شلیک نکرد بلکه قلب تمامی
ایرانیان را مورد هدف قرار داد

در همان حین دختری با کاپشن صورتی و گوشواره قلبی
بال خود را به سوی بهشت گشود

شِ مندام دختر کاپشن صورتی که آنقدر غریب و با ناز
رفتی که داغ اینکه حتی نامت را هم بدانیم بر دلمان
گذاشتی و رفتی؛ آری! اینگونه رفتن‌ها سزاوار خوبان و
پاکانی چون شماست. مگر می‌شود در روزی که روز
خانم بی‌میزار است با نام و نشان رفت؟

وای بر دردی که در دل بماند که اگر گفته نشود، می‌شود
درد و اگر گفته شود می‌شود درد بی‌درمان اما برای ما
مرهمی است که غربت دلمان را فریاد می‌زند

نسیم می‌وزد و شاخه های درختان در این زمستان تلخ،
رقص مرگ سر می‌دهند و مردم داغدار ایران زمین در
غم از دست دادن هموطنانشان می‌گریند، گویا این ماتم
تمامی ندارد

اما دشمنان این پنهانه‌ی سر سبز شده با خون شهیدان باید
بدانند که شهید سلیمانی قوی‌تر از سردار سلیمانی است،
با یارانی مسلح به قدرت ایمان که در در روز بزرگداشت
او به سوی خداوند شتافتند، قله‌ی حق خواهی را فتح
خواهند کرد و همه‌ی ایران یکصدا می‌خوانند که:
رفته سردار نفس تازه کند برگردد

چون ظهور گل نرگس به خدا نزدیک است